

Sygn. akt VI KZ 8/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie gen. broni **R. A.** i ppłk. **T. R.** oskarżonych o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 11 czerwca 2019 r., zażalenia oskarżonego R. A. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 4 kwietnia 2019 r., sygn. akt So. [...] w przedmiocie właściwości,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2019 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego w P. wpłynął subsydiarny akt oskarżenia, którym pokrzywdzony ppłk rez. A. W. zarzucił gen. broni R. A. i ppłk T. R. popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. W toku postępowania przygotowawczego prokurator w tej sprawie dwukrotnie umorzył śledztwo.

Z uwagi na to, że w chwili wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia, R. A. pełnił zawodową służbę wojskową w Sztabie [...] w W., a więc na obszarze właściwości Wojskowego Sądu Okręgowego w W., a drugi z oskarżonych pełnił służbę w [...] Batalionie Dowodzenia [...] w S., a więc na obszarze właściwości Wojskowego Sądu Okręgowego w P., powstała konieczność ustalenia sądu miejscowo właściwego do rozpoznania sprawy wyżej wymienionych.

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2019 r., Wojskowy Sąd Okręgowy w P. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. i art. 656 § 1 k.p.k. z urzędu stwierdził swoją właściwość do rozpoznania tej sprawy.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 656 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy sprawa należy do właściwości sądów wojskowych tego samego rzędu, zaś przestępstwa zarzucane oskarżonym są zagrożone taką samą karą, miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd, na którego obszarze działania najpierw wszczęto postępowanie. Skoro w tej sprawie postępowanie wszczęto wyłącznie przed Wojskowym Sądem Okręgowy w P., to jest on właściwy do jej rozpoznania.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł oskarżony R. A.. Zarzucił naruszenie art. 656 § 1 zd. 2 k.p.k., poprzez bezzasadne uznanie, że w niniejszej sprawie wszczęto postępowanie w rozumieniu art. 656 § 1 zd. 2 w zw. z art. 651 § 2 k.p.k. na obszarze działania Wojskowego Sądu Okręgowego w P. oraz naruszenie art. 98 § 1 k.p.k., przez nieuwzględnienie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wszystkich faktów i okoliczności niniejszej sprawy.

Konkludując wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

U podstaw zaskarżonego postanowienia legło ustalenie, że wszczęcie postępowania przeciwko oskarżonym nastąpiło z chwilą wniesienia przez pokrzywdzonego subsydiarnego aktu oskarżenia do Wojskowego Sądu Okręgowego w P.. Na tej podstawie, Sąd ten, stwierdzając ponadto zaistnienie pozostałych przesłanek z art. 656 § 1 k.p.k., uznał się miejscowo właściwym do rozpoznania tej sprawy.

Skarżący tego ustalenia w istocie nie podważa. Przyznaje bowiem, że momentem wszczęcia postępowania, w rozumieniu art. 656 § 1 zd. 2 k.p.k., było wniesienie przez pokrzywdzonego do sądu subsydiarnego aktu oskarżenia, jako że postępowanie przygotowawcze zakończyło się w fazie in rem (prokurator bowiem dwukrotnie umorzył śledztwo w sprawie). Twierdzi natomiast, że rozpoznanie sprawy przez Wojskowy Sąd Okręgowy w P., utrudniać będzie mu prowadzenie obrony, bowiem jako Szef Sztabu [...], praktycznie nie dysponuje jakimkolwiek czasem wolnym na dojazdy do tego Sądu.

Nie kwestionując tego twierdzenia zauważyć należy, że skoro Wojskowy Sąd Okręgowy w P. w sposób prawidłowy rozstrzygnął kwestię konkurencji różnych miejscowo, ale równorzędnych sądów wojskowych, a mianowicie w oparciu o decydujące w tym przedmiocie kryterium pierwszeństwa wszczęcia postępowania in personam (zob. postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2011 r., WZ 10/11, OSNKW 2011/6/55), to nie może ono stanowić podstawy do zakwestionowania zaskarżonego postanowienia.

Dlatego należało postanowić, jak na wstępie.